

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.855 van 23 januari 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 15 september 2008 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 11 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. MANNAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. VAN HELMONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn.

Op 11 april 2007 vraagt verzoeker de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 10 december 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen voormelde beslissing van 10 december 2007 dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 25 april 2008 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van 10 december 2007, bij arrest nr. 10.541.

Op 25 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 27 juni 2008 dient verzoeker voor een tweede maal een asielaanvraag in.

Op 15 september 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Overwegende dat betrokkene een eerste asielaanvraag indiende op 11/04/2007; door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 12/12/2007 een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming’ werd genomen omdat er weinig geloof werd gehecht aan zijn asielverklaringen; de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 29/04/2008 de beslissing van het CGVS bevestigde; betrokkene op 27/06/2008 een tweede asielaanvraag indiende waarbij hij verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

(…)”

Op 23 september 2008 dient verzoeker een derde asielaanvraag in.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar BAERT, J. en DEBERSAQUES, G., *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient niet enkel te bestaan op het ogenblik van het inleiden van de procedure, doch dient ook nog te bestaan op het ogenblik dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Ter terechtzitting blijkt dat, na de vernietiging door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de beslissing die door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid werd genomen met betrekking tot verzoekers tweede asielaanvraag, verzoeker een derde

asielaanvraag indiende op 23 september 2008 waarbij de Dienst Vreemdelingenzaken besliste om het herhaalde asielverzoek voor een nieuwe beoordeling over te maken aan de Commissaris-generaal. De nieuwe asielaanvraag van verzoeker maakt nog steeds het voorwerp uit van een onderzoek bij de diensten van de Commissaris-generaal. Verzoeker beschikt in het kader van deze procedure over een tijdelijk verblijfsrecht. Daar de Commissaris-generaal hoe dan ook gehouden is om een nieuw standpunt in te nemen over het herhaalde asielverzoek en het bestuur vervolgens, in functie van de beslissing van de Commissaris-generaal, opnieuw zal dienen te oordelen inzake de verblijfstoestand van verzoeker, heeft verzoeker geen belang meer bij het aanvechten van de beslissing waarbij de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid zijn tweede asielverzoek weigerde in overweging te nemen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie en twintig januari tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.